

Pesten vasárnap szeptember 11^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Két unoka-leány. (Végzet)

Hongiut és Menglit nem sokára a' legszivesebb barátság kötö öszve, 's minthogy ez csupán a' tökéletes bizodalmon alapul, rövid idő alatt tudósíták egymást kölcsönös viszonyzataik felől. Mengli senki más nem vala, mint ama bájos ifiú, ki Tsiunban Sse-Yeupe előtt néniének kérője volt. Mint atyátlan árva, 's minden férjfirokon oltalmától megfosztva nem látott maga előtt más utat férjszerezhetésre. Yeupe urat meglátván, kinek költési talentumát Li urnak kertjébe szolgáló ablakáról vizsgálta, férfi ruhába öltözött, 's fiúnak adván-ki magát, vele megismerkedett. Hogy kölcsönös szerencséjeket előmozditsa és biztosítsa, minekutánna Li urtól megtudta volna kedvese sorsának kedvező változását Sse urnak örökbe fogadási tette által, valamint is Yeupe-nak a' fő városban adott szerencsés próbatételeit, reá vette volt anyját az aligazgató ellenségeskedésének ürügye alatt Pe urhoz utazásra, hogy unoka-öcsce Hongiutal jövendőjek felől tanácskozhassék. Hongiut ezen hírek rendkívül gyönyörködtek; mert mind eddig ismeretlenek voltak előtte Ye-upenak újabb tiszteltetései, minthogy a' nyilvános hirdetményekben új nevén, t. i. mint az igazgatónak fija, említettett. Ezen örökbefogadást sem tudta még, 's azért már szinte kétkedett Ye-upenak hűségéről. Most érté csak meg kellemes unoka-öcscsétől, mennyire vonzódik Ye-upe Hongiuthoz, úgy hogy Menglinek minden csábító kínálásai mellett is Hongiutnak tartá-fel az első feleségi helyet. Mindennap várta már most a' két szerelmes a' csudált 's magasztalt férjfiúnak jövetelét, és a' legszivesb egybeköttetésben sokaig tartó boldog életök sikerítését.

Pe ur el akarván kerülni ama cerimoniákat és látogatásokat, melyeket hivatalának méltósága a' tónál mulatása közben magával hozna, egyszerű köntöst vön magára, magát Hoangfu polgárnak nevezte, az időt kellemes magányban tölté a' nyugoti tó partjain 's Gu-nak szép barlangjában. Az alatt Yeupe születési helyére utazott, őseinek sirjain áldozatot tett, 's azután törvényszéki bíróságához fo

gott. Hivatalában ugyan olly ügyességgel valamint dicsérettel járt-el; bajára azonban ama törvényszék éppen azon tartományban volt, mellyben Yang vala igazgató. Nála tehát meg kellett tenni udvarlását, 's Yang őt azonnal egyetlen leányának férjévé választá. Mivel pedig Tschang ur is, a' baccalaureus, ki egykor Sse Ye-upe-t a' tavaszi füzre készített és más egyéb költeményeitől meglopta, ugyan ezen helyen tartzkodék vizsgálata végett, 's Yang-nál gyakran udvarolt, ez őt házasságszerzővé választotta. Mindjárt átlátta Tschang a' hasznát, melly reá ezen megbizásból háromlanék, minthogy, ha Yeupe elvenné Yang leányát, a' szép Hongiu még mindig övé lehetne; sietett tehát Sse urnak tudtára adni a' reá bizott meghagyást, 's midőn Yeupe azt azon okból nem fogadá-el, mivel örökbe fogadó atyja Sse ur, és Gu, Pe urnak barátja, már Hongiu kezét megkérték volna számára, Tschang azt hiteté-el vele, hogy Hongiu kisasszony már a' mult télen meghalt, és így semmi sem állana többé ezen új egyesülésnek útjában. A' kedvese halálán nagyon búsongó Sse szabadkozása mellett tovább is megállapodván azt határozza, hogy már most éppen nem fog házasodni. — Yangot ezen tagadó felelet annyira megsérti, hogy boszúállásból Sse-nek hivatalát a' lehetőségig mind inkább terhesebbé teszi. Ezen üldöztetés 's a' nagy búsongás annyira meguntatják Yeupeval minden hivalt 's méltóságot, hogy benyújtja kérelmét birói tisztségéből elbocsáttatása iránt, 's magányosságba kíván temetkezni. Elrendelvén ügyeit, Nankingból azonnal elutazik Le-iu-név alatt. Ut közben összehatalálkozik ama jóslóval, ki tavali utazása közben az ostorát elkérő embert hozzá utasítá, 's jövendőlése szerint feleségének feltalálására segíté. Az jutott tehát Yeupe-nak hirtelen eszébe, hogy magának valamit jövendöltessen. A' jósló igen egyszerű módokat választ; t. i. különféle egyenes és görbe vonalokat rak össze, 's olly jövendőt jósol, melly Sse-nek véghetetlen bámultára egészen megegyezik viszonyzataival 's kívánságaival. Először is őt a' nyugoti tóhoz küldi, igérvén, hogy ott fog kezdődni jó szerencséje. Meg nem foghatja ugyan Ye-upe, a' jövendölés szerint miként kelhetne ő egybe Hongiu-val, ki már meghalt, és Mengli nénjével, kinek minden nyoma elveszett; mivel a' jóslat két nyájas rokon szépet ígért neki feleségül, 's mennyire ő emlékezett, Hongiu, 's barátjának Mengli-nek néneje nem is ismerték egymást; — azonban miután a' jóslót három uncia ezüsttel megajándékozta, a' nyugoti tó partján fekvő Gu császár barlangja felé veszi útját.

Elérkezvén Ye-upe a' nyugoti tóhoz első kísétálásakor ezen szép vidéken összehatalálkozik egy nemes tekintetű de igen szerény öltözetű öreg urral; 's megismerkedvén annyira tetszetek egymásnak, hogy

elválhatlan barátok levének. Az öreg nem vala más, mint Pe ur, ki áldotta ide jövőtelét, mivel elhité magával, hogy e' szeretetre méltó ifiúban az olly sokáig hasztalanul keresett vőt feltalálta. Hoangfu polgár neve alatt minden meggondolás nélkül azonnal ajálja mind a' két leányt a' vélt licentiatusnak feleségeivé. Bámulva látja Ye-upe a' jósló első jövendölésének teljeseését e' nemes öreg ismeretségében, a' másodiknak pedig hasonlóan, melly neki két rokon feleséget ígért, az öreg ur leánya 's unoka hugában. Megvallja azonban új barátjának a' nélkül, hogy szerelmeseit nevenként emlitené, az azokkal történt egykori eljegyeztetését, és hogy első kedvesét a' halál ragadá-el, a' második pedig láttatlan leve, 's hogy ő eddig eltökélé magát nőtelenségben maradásra. Hoangfu azonban egészen jóvá hagyja ezen gondolkodási módját, de azért leányát, minthogy első kedvese meghalt, első feleségéül ígéri, unoka-hugával mint második feleségével leendő egybekelését pedig további időre halasztja. Kölcsönös nagy meglepéssel elválnak végre egymástól, hogy házi rendelkezéseiket megtegyék, és Sse ígéri, — még mindig Le-iu név alatt — hogy két hét múlva Kinschin faluba fog megjelenni, hol Pe urnak falusi birtoka is feküdt.

Pe álneve alatt néhány nappal korábban utazék vissza familiájához, mint Sse; ez pedig midőn hasonlóan utnak eredne, a' közben összetalálkozik a' tartományi igazgatóval, ki őt legnagyobb tiszteletadással fogadá, 's tudósítá, hogy a' kormány őt egy országos nagy hivatalra emelé, minthogy törvényszéki bíróságára volt kineveztetése ellenséges áskálódásból és a' statustanács gondatlanságából következék. Ezen körülmény készteté őt, hogy vissza menjen az igazgatói fő városba, hol Yang nagy tisztelettel kénytelenítették vele banni, Megtudván Tschang ezen újabb megtiszteltetést, legtanácsosb tartá, hogy illy sebesen előléptetett férjfiúhoz inkább jobban csatolja magát, hogysem ellenkezve ingerkedjék vele. Azért is csak hamar megtette Sse Yeupe-nál alázatos udvarlását, 's tétovázás nélkül megvallá neki, hogy Hongiu halála iránti tudósítása hazugság volt. Ye-upe ezen híren nagyon örvend, nem veti szemére Tschangnak ismételt csalfaságát, hanem arról gondolkodik, miként szabadulhatna meg a' Hoangfu polgárnak ígért lekötölezéseitől. Legillőbbnek tartá tehát a' Kinschinben lakó derék Hoangfu polgárnak az igazságot mély tisztelettel levélben tudtára adni, melylyel Tschang urat küldi-el, 's egyszersmind reá bizza, hogy Pe urtól kérje-meg számára a' szép Hongiu kezét.

Az alatt Pe ur visszatért háznépéhez, 's azt legnagyobb örömmel tudósítá, hogy végre férjet talált leánya 's unokahugának számára. Örvendve fogadta Lo asszonyság ezen biztatást, de a' két

leány rémulve pillantott egymásra, 's az illendőség nem engede nekik valamelly ellenvetést, hanem a' dolog kimenetelét kellett elvárniok. Kevés nap multával megérkezik Tschang ur, mint Sse Yeupe-nak kéréje. Pe ur nem kevéssé ütközött-meg, midőn hallá, hogy azon ifiú, ki a' tavaszi füzre egykor olly szép verset irt, most nagy ur, 's első rendbeli doctor lett; de igen nehezére esett, hogy leányát már Le-iu urnak ígérte, bár milly szeretetre méltónak tartá is őt, 's noha tudott magának az iránt tanácsolni, miként vonhatná vissza szavát, de azért Tschang urat éppen nem akará világosan tagadó felelettel elbocsátani, midőn ez egyszersmind bátorkodék Pe ur előtt Hoangfu polgár lakása felől tudakozódni, minthogy ennek egy levelet kívánna átadni. Sejdítvén Pe ur, kitől jön a' levél, azt elkérte Tschangtól, ígervén, hogy Hoangfunak, ki hozzá atyafi, kezére fogja szolgáltatni. Alig távozik-el Tschang, midőn Pe a' vélt Le-iu leveléből értette, hogy ez már most nem lehetne Hoangfu polgárnak veje, de kevés nap mulva meg fog jelenni, 's a' dolog okát tisztelt ősz barátjának felfedezi. Éppen ekkor jött Pe ur látogatására Gu is, sógora, 's nyugtalanul várta e' két öreg ur a' két kérőnek Le-iu és Sse Yeupe-nak megérkeztét, hogy vagy egyik vagy másik módon a' két fiatal kisasszonyt férjhez adhassák.

Pe ur azonban rendeltést tett, ne hogy Sse Yeupe, ha Kinschinbe megérkezvén Hoangfu polgár felől tudakozódnék, valamikép tévedésbe hozattassék. Ez okból mihelyt megjött, őt a' Pe urnak falusi háza melletti mulató kunyhóba vezették. Igen barátságosan 's minden felesleges cerimoniák nélkül fogadta őt Pe ur, 's végre a' fiatal ember viszontagságainak nyílt szívű megvallása után felfedező-dött, hogy Sse Yeupe és Le-iu, Hoangfu polgár és Pe ur, a' polgár leánya és a' szép Hongiu ugyan azon egy személyek. A' három ur nagy örömeiben egész nap vendégeskedék, a' nélkül, hogy az olvasó megtudhatná, valljon a' két kisasszony tudósított-e ezen fontos örvendeztető felfedezések felől. A' szokás megtiltá a' házassulandó hármass herlevélnek (Kleeblatt) személyes összejövetelét, hanem minekutána Yeupe megbízásából a' kétszeres sőt háromszoros csalónak elismertetett Tschang ur, a' közel levő, 's a' tavaszi füzre készült költeményi csalásban olly munkás czimborájával Wanggal a' menyasszony atyjának benyújtotta volna a' szokott menyegzői ajándékokat, megtartatott a' lakodalmi inneplés is; a' vendégségnél Sse Yeupe két mátkája közt ült, 's csak ekkor engedteték-meg neki, hogy arcaikra legelőször pillanthasson, 's valahára megláthatta, millyenek voltak szerelmének 's költeményeinek tárgyai. Csak más nap tudakozódott Yeupe, a' bájos Menglihez menvén, ennek öcsse felől. Mengli most felfedezé, hogy ő maga volt az, ki az ifiú

képében 's férjfi-öltözetben magára vállalá ön férjének halaszthatlan keresését. Az okosságnak és szeretetnek ezen bizonyága még inkább erősíté a' fiatal ember vonzódását Mengli iránt, ki Hongiuval együtt egyiránt igyekezett kedves férje életét nyájaskodó figyelemével boldogítani. Az öreg P e még sok évig izlelte gyermekei 's ezeknek magzatjai boldogságát, és még azon örömet is megélte, hogy Hongiúnak második fiját, előbbi örökbe fogadott beteges unoka-öcsésének holta után, örökösének vallhatta.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Island szigete.

E' sziget fekszik az éjszaki tengeren, Norvégián felül, és úgy szóllván, majd közepette azon tengernek, melly Norvégia és Éjszak-amerika között van. Ennek felfedezési története igen különös.

E' sziget Krisztus szül. után 861-dik eszt. fedeztetett-fel egy norvégi tengeri rabló Nador nevű által, ki a' szélvésztil vettetvén ezen hóval lepett földre, ezt hóföldnek (Schneeland) nevezte. Három esztendővel ezután, hallván e' sziget felfedeztetését valami Gorder Suaffarson nevű Svéd, idejött, körülhajózta, megvizsgálta, és Gardersholm nevet adott neki; de miután a' telet itt töltötte, tavasszal 865-ben visszatért. Otthon elbeszélte, hogy ezen föld jó és sok fával bir. Ennek az lett foganatja, hogy Flock Wilgerdarson nevű Svéd 868. eszt. Rogalendbul (Norvégiabul) oda költözött és letelepedett. Hogy pedig ezen földre akadhasson, három varjút vitt magával, 's távol levén a' tengeren honjátul, kibocsátá azokat, 's a' merre repültek, utánuk evezett. Egy ideig ő ott maradt, vizsgálta ezen földet, hol sok fát de sok havat és jeget is talált, azért adta neki ezen nevet: „Jeges föld“ (Island, Eiland), melly rajta maradt. — Hanem ő e' földet sokkal hidegebbnek és soványabbnak találta, mint hazája földjét; azért innen visszaköltözött, és azt beszélte, hogy sovány és közép-szerű föld. Talán sokáig üresen maradt volna Islandia, ha egészen különös történetek nem fordultak volna elő.

Harald Harfager éppen azon időben hódítá-meg Norvégiát. Sok Norvég, részint hazafiságbul (nehezen esvén nekik idegen urnak alatt-valója lenni) részint szabadság szeretésből, mellyet az új uralkodó alatt nagy mértékben elvesztettek, e' lakatlan szigetre költözött. Ez alkalommal legtöbb Normanniak mentek Islandiába Ingolf nevű férjfi vezérsége alatt 864-ben. Ezek tehát Islandiának első rendes lakosai.

Valami 1000-dik esztendő felé (néemlyek szerint későbbben) fedezték-fel azon Islandiak Grönlandiát és Hudson Bay körüli tartományokat felső Amerikában. Ők voltak tehát első felfedezői e' világ

részének, nem Columbus. — Ezen idő tájban gyönyörűn virágzott Islandiában a költészség (poesis).

Az országnak nagy része idegen uralkodót keresvén, magát 1261-ben Hagen norvégi király alá veté, későbbben a többi is azt cselekedte. 1380-ban Islandia Norvégiával együtt Daniához kapcsoltatott, s azóta ezen utósónál maradt.

Izlandiának egybekapcsolása egy európai országgal természet szerint nagy változást tett erkölcsi karakterében és szokásaiban. Volt ugyan még minden esztendőben nemzeti gyűlés a helytartó előülése alatt; de e gyűlésének hajdani fontosságát elveszté, a kereskedés külföldiek kezére jutott, és maga az éghajlat is zordonabb lett.

Jeles emberei közül Thorwaldsen, ama világszerte híres szobrász, ide való születés.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Fontos tapasztalás új szülöttekre nézve. Fontenelle orvos ur a tudományok akademiájával fontos tapasztalást közölt. — Portal urnak valamely holtan született gyermeket hoztak. Már darab ideig ott feküdt bonczasztalán midőn éppen széttagoláshoz akart fogni. De mielőtt ezen dologhoz fogna, azon szerencsés ötlete jött, hogy a gyermek szájába néhányszor leheljen. Két három percz múlva, a melegség visszajött, a vérkeringés elkezdődék, a szív dobogni kezdett, s a holt test nem sokára élő gyermekké vált, melyet szülőinek visszaküldött. Fontenelle ur tehát mindenkit figyelmeztet, milly sikeresen lehet új szülötteknél a levegő belehelést használni; azonban elővigyázattal kell itt is lenni, nehogy a lehelés igen erős legyen, s a gyenge mellecske azt elbirhassa.

Hold befolyása az esőre. Bizonyos Everest ur, ki azon tapasztalást tette, hogy az eső gyakran összeütközik az új holddal, nem kímélte fáradságát 8 évig pontosan följegyezni az évnék négy első hónapjaiban volt esőt, s az újhold előtti és utáni esők mennyiségét. Ebből ez világlik ki, hogy az eső a hold ujulta előtti második, ötödik, hatodik és hetedik s a holdujság utáni hatodik napon legnagyobb mennyiségben esik, úgy hogy 34,55 hüvelk víz-összegebből az újság előtti és utáni hét napon 25,31 hüvelk esik, a többi hold-részekben pedig csak 9,25 hüvelk, a mi úgy áll, mint 2,75:1-hez. Ha az esőmennyiséget nézzük, úgy 8 év folytában a holdujság előtti és utáni 7 napra 45 eső nap esik, a többire pedig 23.

KÜLÖNFÉLE.

Apropos értekezés a szárazságról.

Hegedű szóban szép mesét.

Vox populi.

Hazánk minden részéről érkeznek tudósítások az idei nyáron majd mindenütt uralkodó nagy szárazságról. Mi lehet, gondolám, annak oka, hogy a szárazság az idén olly felette tartós és elterjedt? „Bizonyára mivel eső nincs.” Ez igen természetes; de miért nincs hát eső? ez már szövevényesb kérdés, melyre, mint sok honi peres kérdésre, egyenesen nem lehet felelni.

Az egyenes felelet, nyájas olvasóim, sokkal nehezebb, mintsem az ember első tekintetre hinné, 's mai világban jó formán ki kezd a' divatból maradozni. Kérdezzétek p. o. a' könyvárust „hány példányt adott-el kegyed ez 's ez commissióba letett munkából?“ A' könyvárus udvariasan meg fog hajlani, a' magyar könyvek keletlenségéről panaszolkodni, a' csekély pcentet említeni 's a' t. míg egy nagy sohajtással kimondja, hogy bizony keveset adott-el. Avagy kérdjétek szemtől szembe a' kritikustól, mit tart kegyed ez 's ez íróról? A' kritikus bajúszát fogja pödréni; kettőt hármat köhinteni, különböztetéshez fogni, 's egy negyed óráig is elteketóriázni, míg egy mélyjelentésű mosolylyal kimondja, hogy ezen író urban bizony sok szép tulajdonság van; pedig álnevű bírálatában egy héttel ezelőtt egészen mást mondott. Vagy — hogy a' symbolicus hármas számmal éljek — kérdjétek a' színésznét: „hogy tetszik kegyednek tegnapi kitapsolt új vendégnénk?“ 's a' színészné értekezést tartand az izlések különféleségéről, némelly színészné kaczerőségát 's a' férjfi publicum lengességét emlitendi, míg egy nagyuri orrfintorítással kimondja „meglehetősen.“

Mi már a' fenn emlitett kérdést illeti, azt is, mint minden más kérdést tagolni, fejtegetni kell előbb, hogy a' feleletnek tagja és feje lehessen.

Az én véleményem szerint, nyájas olvasóim, azért nincs eső, mert az uralkodó csillag, Venus, nem bír elég élénkséggel; lélek- és nedve-fogyott; szóval nem — humorista.

A' humor pedig nyájas olvasóim szintugy szükséges a' nagy természet földlapjai élénkítésére, mint a' kis Regélő folyó-lapjaira. Humor nélkül amott nincs zöld ág, nincs virágillat, nincs tenyészet. Humor nélkül emitt nincs élénkség, játszóság, vidorság; szóval — szárazság van.

Ha uralkodó csillagunk humorista volna, földesuraink, gazdatiszteink, földmivelőink milly élénkséget olvasnának-ki fa- szőlő- és egyéb leveleikből! midőn ellenben most földjeik egy száraz theoriai értekezéshez hasonlitanak, minő p. o. a' románról írt értekezés.

De a' mi humortalán uralkodó csillagunk nem csak a' földre volt illy káros befolyással, hanem egyszersmind literaturánkra is; mert éppen az ő száraz uralkodása alatt lépett-fel egy ember, ki a' humor ellen ostracismust kiáltott, szegény humoristáinkból csupa száraz logicusokat gyúrandó. Mi humoristák ellenben azzal vigasztaljuk magunkat, hogy bár mi vízesen írunk, literaturánk azt annál mohóbban nyelendi-el, minél szárazabb a' föld.

Nem tudom a' nyájas olvasók már most mellyik veszélytől tartanak inkább, a' százságtól-e, vagy a' humor eláradásától?

A' ki Sahara-pusztáin járt, 's egy pohár vizet 100.000 forintért nem kaphatott, a' szegény karavános, ha élne, tudom, a' humoristák mellé állana. A' boréneklők ellenben, vízbehalók, és theoreticusok, inkább a' szárazság mellett csapnának-fel. Így meg van minden embernek a' maga érdeke és nézete; 's bohóság az embereket egy kaptára vonni akarni.

Legokosabban cselekszik, ki a' vizet a' száraztól és szárazat a' víztől okosan elválasztja, vagy inkább a' kettőt, mint édes nagy anyja, a' természet, öszszeköti.

De az izlés különféle.

Az egyik ugy tele veszi pennáját vízzel, mintha ürgeket akarna önteni, és szerencsésebb olvasóját türelmükből kiönteni, mint iskolás korában az ürgeket lyukaikból; a' másik ezt keletlenségnek vagy sületlenségnek nevezi, 's érteke

zését évhosszanta hagyja napon sülni, míg össze nem sül. Egy sütés pedig két lángost nem adhat.

Ugyan megjárnák az emberek, ha csupa máléval tartanak őket.

Végre engedelmet kérek e' folyóirat nyájás olvasójától, ha őket e' száraz értekezéssel untatám; hol a' felvett tárgy száraz, a' papiros száraz, ott ez a' kis tinta még nem elégséges elég nedvet adni; mert ime, míg a' sorokat leírom, ez is megszárad ivemen, 's így nyájás olvasóim, ez uttal egy — humoristicus szárazságot kaptak. Ez ritkasága tekintetéből is megérdemli, hogy vásárfija gyanánt egyéb magyar egyszer-sültekkel — vízbe mártsák.

GARAY.

EMLEKMONDÁS.

SORS.

Ember-esoport szövi fonja

Sorsát egyes embernek:

Mert a' gyarló hatalmat sejt

Erejébe ezernek;

'S bár nyelv-méreg, 's gúny-fulánk csak

A' sokaság fegyvere,

Még is mennyi boldogságot

'S szerencsét már levere

Ritka lélek bir erővel,

Bal vélelményt győzhetővel;

Kevés lélek olly szabad,

Hogy szokottha nem tapad.

KISFALUDY SÁNDOR.

A' szenvedő, ki megfosztva látja magát az életnek minden örömeitől, ott lop örömet, hol lophet; 's az ilyen vagy eltesped a' gravitas mellett, vagy gyermekessé teszi az öröm lopdosása.

BB. MUZÁRION 1833.

Isten. A' hol nincsen emberi reménység, ott nagyon az isteni segítség. Egy jó keresztény ezt szokta vala mondani: „Elvesztettem, a' mit elköltöttem; másoknak hagytam, a' mit birtam; az megmaradt, a' mit másoknak adtam.

Török országi levelekből K. H. K. J.

Gondolat-morzsák. „A' hivatal nem csal“ — igaz monda. Bár a' hivatalt ne csálnák-meg sokan.

Istennek jeles ajándéka az ész; de elrejtett kincs, ha nem palléroztatik.

V. M.

Szórejtvény.

Első tagja ott lesz, hol a'

Földet egy kissé túrod

Vagy hol avatag gunyádat

Ujjaidal átszúrod.

Másodikát most egy szálón

Rendületlen állani,

Most a' tornyok ormaira

Látod bátran szállani.

Fejét vissza tedd elébe

Rövidített lábának,

Ugy — gondolom — többszer adál

Csókokat kis szájának:

Egészséggel szállítod azon

Négy írónak egyikét,

Kik híven följegyezték a'

Megváltónak életét.

L. K. EGERHÖL.

Előbbi rejtvény: Sebes.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.